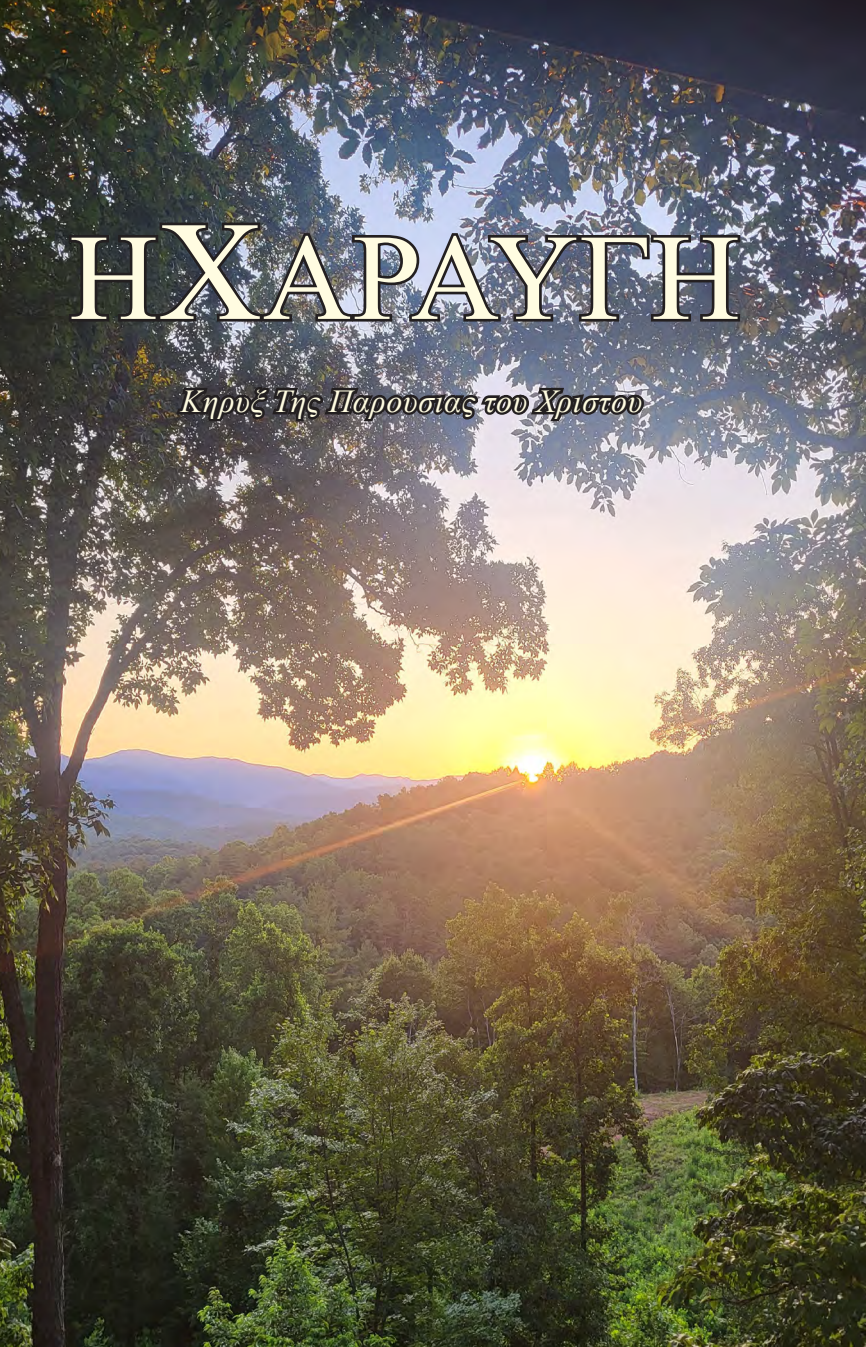

ΗΧΑΡΑΥΓΗ

Κηρύξ Της Παρουσίας του Χριστού

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

ΕΤΟΣ 89 ον Αριθμός έκδοσης 1
Ιανουάριος – Φεβρουάριος 2023

Περιεχόμενα του παρόντος
τεύχους

Dawn Bible Students Association
Η Χαραυγή
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com/gr

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Λύθηκαν τα παγκόσμια προβλήματα 2

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

Ο Θεός απαντά στον Σολομώντα 16

Ο Σωτήρας του Ισραήλ 19

Ο Θεός καλεί τον Ισραήλ να
ακούσει 22

Η κληρονομιά του Ιακώβ η
υπεσχεμένη 25

Ο Θεός θα εκχύσει ευλογίες 28

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΟΓΜΑ

«Ένας είναι ο Κύριός σου» 31

Όλα τα δικαιώματα
κατοχυρωμένα. Παρακαλούμε
να μας ενημερώσετε άμεσα για
τυχόν αλλαγή της διεύθυνσής
σας. Εσωκλείεται ένα έντυπο
συνδρομής του περιοδικού
και παρακαλείστε να το
αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη
νέα σας διεύθυνση.

The Dawn - Greek Edition

January-February 2023

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

Λύθηκαν τα παγκόσμια προβλήματα

*«Κατά δε την υπόσχεσιν
αυτού νέους ουρανοὺς
και νέαν γην
προσμένομεν, ἐν οἷς
δικαιοσύνη κατοικεῖ.»
— Β΄ Πέτρου 3:13*

Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΥΛΗ
φαίνεται να περνά από τη μια
δίνη μιας μεγάλης παγκόσμιας
κρίσης στην άλλη. Τα πιο έξυπνα
μυαλά των δυνάμεων δεν
μπόρεσαν να βρουν κοινό
έδαφος για την επίλυση των

αμοιβαίων προβλημάτων τους στις διεθνείς υποθέσεις. Ο καθένας
είναι εκνευρισμένος με τον άλλον. Ο καθένας εκφράζει
αντεγκλήσεις σχετικά με τα κίνητρα και την ειλικρίνεια του
άλλου.

Όταν οι χώρες είναι όπως υπάρχουν σήμερα• όταν τα
δεινά του κόσμου είναι πέρα από την ικανότητα του
ανθρώπου να τα ελέγξει• όταν η σοφία των σοφών έχει
χαθεί• όταν η γνώση των συνετών ανθρώπων της γης
είναι αναποτελεσματική• όταν οι διπλωμάτες και οι
πολιτικοί της Γης δεν ξέρουν τι να κάνουν• όταν, όπως
και σήμερα, οι καρδιές των ανθρώπων τους καταρρέουν
από φόβο, πολλοί άνθρωποι στρέφονται ενστικτωδώς
στον Θεό για να βρουν την απάντηση, να βρουν τη λύση
για αυτές τις καταστάσεις και να μάθουν πώς να λύνουν
τα προβλήματά τους.

Όλοι συμφωνούμε ότι ο κόσμος έχει προβλήματα.

Το ερώτημα στο μυαλό πολλών είναι, θα είναι δυνατή η επίλυση αυτών των προκλήσεων; Υπάρχουν προβλήματα πολιτικής και οικονομικής φύσης τόσο εντός των εθνών όσο και διεθνώς. Υπάρχουν οι συνεχιζόμενες κοινωνικές αναταραχές και προβλήματα στα διάφορα θρησκευτικά συστήματα του κόσμου. Σήμερα, επίσης, τα μακροχρόνια ηθικά πρότυπα και κανόνες δέχονται επίθεση καθώς αμφισβητούνται από πολλούς όσο ποτέ άλλοτε σε κοινωνίες σε όλο τον κόσμο. Αυτά, και άλλα προβλήματα, δεν είναι απλώς αυτά που συναντάμε σε απομονωμένα έθνη, αλλά επηρεάζουν ολόκληρο τον ιστό του πολιτισμού.

Ο ανθρώπινος εγωισμός ήταν εδώ και καιρό ένα εμπόδιο, εμποδίζοντας την ανθρώπινη φυλή να λύσει αυτά που διαφορετικά θα μπορούσαν να ήταν απλά προβλήματα. Παρά το γεγονός ότι υπάρχει αφθονία τροφίμων σε ορισμένα μέρη της γης, οι λοιμοί και η πείνα συνεχίζονται ακόμη και τώρα στον 21ο αιώνα σε σημαντική κλίμακα σε ορισμένα μέρη του κόσμου. Τα τρόφιμα σπαταλούνται ή καταστρέφονται για οικονομικούς ή πολιτικούς λόγους, ενώ οι άνθρωποι στερούνται βασικής τροφής επειδή ζουν σε χώρες με διαφορετική οικονομία ή λιγότερους πόρους.

Στον τομέα του διεθνούς εμπορίου, ενώ μια χώρα χρειάζεται ό,τι έχει μια άλλη χώρα και μια άλλη παράγει ό,τι χρειάζεται μια άλλη, η ανθρωπότητα δεν μπόρεσε να οργανώσει μια ικανοποιητική και δίκαιη μέθοδο ανταλλαγής. Επιφανειακά, αυτό φαίνεται να είναι ένα απλό πρόβλημα. Ωστόσο, αναφέροντας μόνο ένα παράδειγμα στην πρόσφατη ιστορία, όταν μια χώρα εξέφρασε την επιθυμία της να χαρίσει μέρος της πλεονάζουσας τροφής της, άλλα έθνη αντιτέθηκαν επειδή αυτό θα χαλούσε τις αγορές τους. Βλέπουμε λοιπόν ότι η επίλυση του ζητήματος του δίκαιου εμπορίου δεν είναι τόσο απλή όσο φαίνεται στην αρχή, ειδικά όταν

συνυπολογίζουμε την ανθρώπινη τάση προς την απληστία και τον εγωισμό.

Ομοίως, στην περίπτωση παγκόσμιων συγκρούσεων, η ανθρωπότητα ακόμα δεν έχει λύσει ποτέ τα προβλήματα της αποτροπής ολοένα και πιο καταστροφικών πολέμων. Αυτό ισχύει, ακόμη κι αν η πλειονότητα των ανθρώπων μισεί τον πόλεμο και την αιματοχυσία και επιθυμεί να ζήσει με ειρήνη και ασφάλεια. Ωστόσο, στις περισσότερες περιπτώσεις, ο πόθος για φήμη και εξουσία μεταξύ των ηγετών των εθνών έχει κερδίσει την επιθυμία των λαών να ζουν σε αρμονία με τους συνανθρώπους τους.

ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

Ενώ η ιστορία μας λέει για τους διάφορους λόγους και τα γεγονότα γύρω από την άνοδο και την πτώση των εθνών, η Βίβλος λέει για την άνοδο και την πτώση των κόσμων. Μιλάει για τον «κόσμο που ήταν», ο οποίος τελείωσε την εποχή του Κατακλυσμού. Μας λέει για τον «τωρινό κακό κόσμο», ή τον αιώνα, που τελειώνει με διάφορες καταστροφικές δυνάμεις. Προβλέπει επίσης έναν «κόσμο που θα έρθει» και τι μπορούμε να περιμένουμε σε αυτή τη νέα εποχή του αύριο. (Γαλ. 1:4· Λουκάς 18:30) Ο Απόστολος Πέτρος, στον Β' Πέτρου 3:6 δηλώνει: «Ο κόσμος που ήταν τότε, ξεχειλισμένος από νερό, χάθηκε». Γνωρίζουμε ότι δεν ήταν η κυριολεκτική Γη που καταστράφηκε από το νερό, γιατί όλοι ζούμε ακόμα στον ίδιο πλανήτη που υπήρχε πριν από τον Κατακλυσμό.

Ας προσέξουμε επίσης τα λόγια του Ιωάννη του Βαπτιστή όπως καταγράφονται στο Λουκάς 3:16,17: «Εγώ μεν σας βαπτίζω εν ύδατι· έρχεται όμως ο ισχυρότερός μου, του οποίου δεν είμαι άξιος να λύσω το λωρίον των υποδημάτων αυτού· αυτός θέλει σας βαπτίσει

εν Πνεύματι Αγίω και πυρί. Του οποίου το πτυάριον είναι εν τη χειρί αυτού και θέλει διακαθαρίσει το αλώνιον αυτού, και θέλει συνάξει τον σίτον εις την αποθήκην αυτού, το δε άχυρον θέλει κατακαύσει εν πυρί ασβέστω.» Εδώ είναι μια προφητεία που εκπληρώθηκε σχετικά με το Ισραήλ. Όπως προφήτευσε ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, ήλθε ο Ιησούς και βάφτισε με το Άγιο Πνεύμα την Πεντηκοστή. Βάπτισε και με φωτιά, με αποκορύφωμα την ολοκληρωτική καταστροφή της Ιερουσαλήμ το 70 μ.Χ.

Μερικές φορές οι άνθρωποι προσεύχονται για το βάπτισμα του πυρός. Πόσο λίγα ξέρουν για αυτά που προσεύχονται. Όσοι βαπτίστηκαν από το Άγιο Πνεύμα την Πεντηκοστή ήταν πράγματι Ισραηλίτες, οι οποίοι αναγνώρισαν στον Ιησού τον Μεσσία και Σωτήρα τους, αλλά ήταν λίγοι στον αριθμό. «Εις τα ίδια ήλθε, και οι ίδιοι δεν εδέχθησαν αυτόν. Όσοι δε εδέχθησαν αυτόν, εις αυτούς έδωκεν εξουσίαν να γείνωσι τέκνα Θεού, εις τους πιστεύοντας εις το όνομα αυτού.» (Ιωάννης 1:11,12) Το υπόλοιπο ιουδαϊκό έθνος δεν γνώριζε την ώρα της προς αυτούς επισκέψεως. — Λουκάς 19:44

Ο Δάσκαλος, μετά τη θριαμβευτική είσοδό του στην πόλη της Ιερουσαλήμ, μίλησε προφητικά για ολόκληρο το έθνος του Ισραήλ, λέγοντας: «Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύουσα τους προφήτας και λιθοβολούσα τους απεσταλμένους προς σέ· ποσάκις ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου καθ' ον τρόπον συνάγει η όρνις τα ορνίθια εαυτής υπό τας πτέρυγας, και δεν ηθελήσατε. Ιδού, αφήνεται εις εσάς ο οίκός σας έρημος.» (Ματθ. 23:37,38) Ως έθνος ο Ισραήλ κάηκε σαν άχυρο στην εποχή της πύρινης ταραχής που σήμανε το τέλος της Ιουδαϊκής Εποχής, μια εποχή κατά την οποία ο Θεός τους είχε διαχωρίσει ως τον «περιούσιο λαό» του από τα άλλα έθνη και τους είχε χαρίσει ιδιαίτερη εύνοια. — Δευτ. 7:6• Αμώς 3:2

Σε αυτήν την καταστροφή αναφέρθηκε ο Δάσκαλός μας όταν μίλησε για το βάπτισμά τους του πυρός. Ήταν μια φωτιά εθνικής καταστροφής και ερήμωσης. Έγιναν διάφορα μέτρα για να παρεμποδιστεί η πλήρης ερήμωση του έθνους του Ισραήλ, αλλά όλες οι προσπάθειες απέτυχαν. Η προφητεία έπρεπε να εκπληρωθεί. Πραγματικά το σπίτι τους είχε αφεθεί σε έρημο. Έτσι βλέπουμε ότι το προειπωμένο βάπτισμα του πυρός που κατέστρεψε και ερήμωσε τον Ισραήλ είναι μια προφητεία που εκπληρώθηκε ήδη. Ως εκ τούτου, χρησιμεύει ως το κλειδί για την κατανόηση της φωτιάς της εποχής μας. Τότε δεν ήταν κυριολεκτικά φωτιά• δεν είναι κυριολεκτικά φωτιά τώρα.

Η ΓΗ ΜΕΝΕΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ

Η πλειοψηφία των Χριστιανών έχει διδαχθεί να πιστεύει ότι το τέλος αυτού του «παρόντος πονηρού κόσμου» θα έρθει με την κυριολεκτική καύση και καταστροφή της γης. Αυτή η διδασκαλία δεν είναι σύμφωνη με τον Λόγο του Θεού. Στον Εκκλησιαστή 1:4 βρίσκουμε την απλή δήλωση, «Η γη μένει εις τον αιώνα». Αυτή η ξεκάθαρη αγιογραφική διαβεβαίωση είναι σε αρμονία με τον Λόγο του Θεού μέσω του Προφήτη Ησαΐα, ότι δημιούργησε τη γη «όχι μάταια», «αλλ' έπλασεν αυτήν διά να κατοικήται». — Ησα. 45:18

Ο Θεός υποσχέθηκε στον Αβραάμ: «Ύψωσον τώρα τους οφθαλμούς σου, και ιδέ από του τόπου όπου είσαι, προς άρκτον και μεσημβρίαν και ανατολήν και δύσιν· διότι πάσαν την γην την οποίαν βλέπεις, εις σε θέλω δώσει αυτήν και εις το σπέρμα σου έως αιώνος.» (Γεν. 13:14,15) Εάν η γη επρόκειτο να καταστραφεί, το «για πάντα» στην υπόσχεση του Θεού στον Αβραάμ σχετικά με τη γη που είδε θα παρέμενε ανεκπλήρωτη. Ωστόσο, γνωρίζουμε από την Αγία Γραφή ότι ο Θεός δεν

παραβαίνει καμία από τις υποσχέσεις του. — Ησα. 55:10,11• Εβρ. 6:16-18

Μερικοί δυσκολεύονται να πιστέψουν ότι η ίδια η γη δεν πρόκειται να καταστραφεί, λόγω της δήλωσης του αποστόλου: «Οι δε σημερινοί ουρανοί και η γη διά του αυτού λόγου είναι αποτεταμιευμένοι, φυλαττόμενοι διά το πυρ εις την ημέραν της κρίσεως και της απωλείας των ασεβών ανθρώπων...οι ουρανοί θέλουσι παρέλθει με συριγμόν, τα στοιχεία δε πυρακτούμενα θέλουσι διαλυθή, και η γη και τα εν αυτή έργα θέλουσι κατακαή.» — Β' Πέτ. 3:7,10

Ενώ ορισμένοι πιστεύουν ότι αυτή η γη θα καταστραφεί από φωτιά, κανείς δεν θα έλεγε ότι πιστεύει ότι ο θρόνος του Θεού θα καταστραφεί. Η Βίβλος λέει ότι ο ουρανός είναι ο θρόνος του Θεού. (Ησ. 66:1). Ωστόσο, ο Πέτρος δηλώνει συγκεκριμένα ότι οι ουρανοί καθώς και η γη θα διαλυθούν με «μεγάλη θερμότητα». Τι σημαίνει αυτό;

Πρέπει να υπάρχει μια πιο λογική εξήγηση για την προφητεία του Πέτρου από αυτή που μας έχουν δώσει οι εκκλησιαστές. Πιστεύουμε ότι αυτό είναι μια περιγραφή για την τρέχουσα περίοδο δυσκολίας από την οποία περνά αυτός ο παρών πονηρός κόσμος. Καθώς η μεγάλη πλημμύρα του νερού τελείωσε τον παλαιό κόσμο• και καθώς η φωτιά της ταραχής τερμάτισε την εβραϊκή εθνική ζωή όταν το φρούριο Masada, κοντά στη νοτιοδυτική ακτή της Νεκράς Θάλασσας, έπεσε το 73 μ.Χ., έτσι και στη σημερινή μας εποχή ο πολιτισμός λαμβάνει το βάπτισμα του πυρός. Η φωτιά είναι συμβολική για την θλίψη και την καταστροφή, όχι για την καταστροφή της Γης κυριολεκτικά.

Οι ουρανοί αντιπροσωπεύουν τον παρόντα θρησκευτικό κόσμο που διασταυρώνεται από την απιστία, και αυτές οι δυνάμεις κλονίζονται. Η γη συμβολίζει τα

κοινωνικά, πολιτικά και οικονομικά μας συστήματα και τα «στοιχεία» που αναφέρονται σε αυτή την προφητεία απεικονίζουν τους διάφορους παράγοντες που συνθέτουν τον κόσμο μας: τα στοιχεία του κεφαλαίου και της εργασίας, οι διαχωρισμοί μεταξύ πλουσίων και φτωχών της κοινωνίας και τα γραφειοκρατικά και οικονομικά στοιχεία της παρούσας τάξης.

Τα έργα που θα καούν είναι το μίσος και ο πόλεμος, η δωροδοκία και η απληστία, ο εγωισμός και η ζηλότυπη σκληρότητα που εκδηλώνονται από κάθε πλευρά ως «έργα» αυτού του κόσμου. Αυτός είναι ο «κόσμος» που καταστρέφεται, και ο καθένας από εμάς θα πρέπει να είναι χαρούμενος που βλέπει αυτή την παλιά αποτυχημένη τάξη να παρέρχεται.

Ο Προφήτης Σοφονίας δηλώνει: «Εγγύς είναι η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη, εγγύς, και σπεύδει σφόδρα· φωνή της ημέρας του Κυρίου· πικρώς θέλει φωνάξει εκεί ο ισχυρός. Ημέρα οργής η ημέρα εκείνη, ημέρα θλίψεως και στενοχωρίας, ημέρα ερημώσεως και αφανισμού, ημέρα σκότους και γνόφου, ημέρα νεφέλης και ομίχλης, ημέρα σάλπιγγος και αλαλαγμού κατά των οχυρών πόλεων και κατά των υψηλών πύργων. Και θέλω καταθλίψει τους ανθρώπους και θέλousι περιπατεί ως τυφλοί, διότι ημάρτησαν εις τον Κύριον· και το αίμα αυτών θέλει διαχυθή ως κόνις και αι σάρκες αυτών ως κόπρος. Αλλ' ουδέ το αργύριον αυτών ουδέ το χρυσίον αυτών θέλει δυνηθή να λυτρώση αυτούς εν τη ημέρα της οργής του Κυρίου, και πάσα η γη θέλει καταναλωθή υπό του πυρός του ζήλου αυτού· διότι θέλει κάμει συντέλειαν, μάλιστα ταχείαν, επί πάντας τους κατοικούντας την γην.» — Σοφ. 1:14-18

Η ΘΕΤΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ

Καθώς βλέπουμε τις θλίψεις στη γη να αποκτούν

συνεχώς ορμή, συνειδητοποιούμε τις δυσοίωνες δυνατότητες που αντιμετωπίζει ο κόσμος. Ωστόσο, ως μαθητές του Λόγου του Θεού βλέπουμε μια θετική πλευρά σε αυτά τα σκοτεινά σύννεφα προβλημάτων. Ο Απόστολος Πέτρος, αφού μίλησε για την καταστροφή εκείνων που δεν είναι σε αρμονία με τον Θεό, μας δίνει τα λόγια ενθάρρυνσης και ελπίδας που βρίσκονται στο εναρκτήριο κείμενό μας—την υπόσχεση ενός «νέου ουρανού και μιας νέας γης», στην οποία η δικαιοσύνη κατοικεί. Εδώ μας κατευθύνει ο απόστολος σε μια υπόσχεση του Θεού που δόθηκε πολλούς αιώνες πριν και καταγράφηκε στο Ησαΐας 65:17-25. Ο Πέτρος πίστεψε αυτή την υπόσχεση, η οποία ξεκινά: «Επειδή ιδού, νέους ουρανούς κτίζω και νέαν γήν· και δεν θέλει είσθαι μνήμη των προτέρων ουδέ θέλουσιν ελθεί εις τον νούν.»

Τώρα προσέξτε ποια θα είναι η φύση αυτής της νέας παραγγελίας. «21 Και θέλουσιν οικοδομήσει οικίας και κατοικήσει, και θέλουσιν φυτεύσει αμπελώνας και φάγει τον καρπὸν αὐτῶν. 22 δεν θέλουσιν κτίσει αυτοί και ἄλλος να κατοικήσῃ· δεν θέλουσιν φυτεύσει αυτοί και ἄλλος να φάγῃ· διότι αἱ ἡμέραι του λαοῦ μου εἶναι ὡς αἱ ἡμέραι του δένδρου και οἱ ἐκλεκτοί μου θέλουσιν παλαιώσει το ἔργον των χειρῶν αὐτῶν. 23 Δεν θέλουσιν κοπιάζει εἰς μάτην ουδέ θέλουσιν τεκνοποιεῖ διά καταστροφήν· διότι εἶναι σπέρμα των ευλογημένων του Κυρίου και οἱ ἐκγονοὶ αὐτῶν μετ' αὐτῶν. 24 Και πρὶν αὐτοὶ κρᾶξωσιν, ἐγὼ θέλω ἀποκρίνεσθαι· και ἐνῶ αὐτοὶ λαλοῦσιν, ἐγὼ θέλω ἀκούει. 25 Ο λύκος και το ἀρνίον θέλουσιν βόσκεσθαι ὁμοῦ, και ὁ λέων θέλει τρώγει ἄχυρον ὡς ὁ βούς· ἄρτος δε του ὄφεως θέλει εἰσθαι το χῶμα· ἐν ὅλῳ τῷ ἀγίῳ μου ὅρει δεν θέλουσιν κάμνει ζημίαν ουδέ φθοράν, λέγει Κύριος.» — εδ. 21-25

Ἔτσι ὁ προφήτης κοίταξε κάτω στο διάδρομο του χρόνου και εἶδε μια νέα γη, παρόλο που θα βρίσκεται

στον ίδιο πλανήτη, όχι βασισμένη στον πόλεμο, τον εγωισμό και την απληστία. Αυτή είναι η υπόσχεση στην οποία αναφέρθηκε ο Πέτρος. Ήταν η προφητεία που είχε συγκινήσει το μυαλό του ως προς τις ευλογίες που θα έρχονταν στη γη με την εγκαθίδρυση μιας νέας παγκόσμιας τάξης. Αυτό ήταν που τον έκανε να μιλήσει περί «νέων ουρανών και γης». Μπορεί επίσης να προσβλέπουμε εν αναμονή της στιγμής που η ανθρώπινη φυλή θα μπορέσει να απολαύσει τους καρπούς της εργασίας της εν μέσω ευτυχισμένων, εδαικών (τύπου τύπου της Εδέμ, δηλαδή) συνθηκών, όπου θα κατοικούν η δικαιοσύνη, η υγεία και η ειρήνη.

Υπάρχουν πολλές προφητείες στο Λόγο του Θεού που μας διαβεβαιώνουν ότι όταν αυτή η νέα τάξη δικαιοσύνης εγκατασταθεί στη γη, δεν θα είναι κάτι προσωρινό που θα υπάρξει μόνο για λίγα σύντομα χρόνια μέχρι ένα άλλο «βάπτισμα» πύρινων θλίψεων. Αντίθετα, όπως δήλωσε ο Προφήτης Μιχαίας: «Ημείς δε θέλομεν περιπατεί εν τω ονόματι Κυρίου του Θεού ημών εις τον αιώνα και εις τον αιώνα.» (Μιχαίας 4:5) Όταν αυτή η νέα τάξη της κοινωνίας θα έχει εγκαθιδρυθεί, θα μείνει αιώνια.

Μία από τις πιο περιεκτικές προφητείες σχετικά με αυτήν την παρούσα μεταβατική περίοδο, και τη διαβεβαίωση ότι, μετά την περίοδο θλίψεως, θα δημιουργηθούν συνθήκες ειρήνης και ασφάλειας, βρίσκεται στο Σοφονίας 3:8,9. Αυτή η προφητεία λέει: «Διά τούτο προσμένετε με, λέγει Κύριος, μέχρι της ημέρας καθ' ην εγείρομαι προς λεηλασίαν· διότι η απόφασίς μου είναι να συνάξω τα έθνη, να συναθροίσω τα βασίλεια, να εκχέω επ' αυτά την αγανάκτησίν μου, όλην την έξαπιν της οργής μου· επειδή πάσα η γη θέλει καταναλωθή υπό του πυρός του ζήλου μου. Διότι τότε θέλω αποκαταστήσει εις τους λαούς γλώσσαν καθάραν,

διά να επικαλώνται πάντες το όνομα του Κυρίου, να δουλεύωσιν αυτόν υπό ένα ζυγόν.» Προσέξτε ότι αυτή η προφητεία εξηγεί τη φωτιά που θα καταστρέψει την παλιά τάξη. Είναι η φωτιά της ζήλιας του Θεού, η φωτιά της θλίψης, και όχι φωτιά εν κυριολεξία, λόγω του γεγονότος ότι υπάρχουν άνθρωποι που θα παραμένουν μετά την καταστροφή της παλιάς τάξης που θα «επικαλούνται το όνομα του Κυρίου».

“ΜΙΑ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΘΑΡΗ”

Είναι δύσκολο να διακρίνει κανείς μια «καθαρή γλώσσα», ένα καθαρό θρησκευτικό μήνυμα, σε αυτή την παλιά τάξη πραγμάτων, λόγω των διαφορετικών πίστεων και θεωριών που έχουν δημιουργήσει οι άνθρωποι προς δική τους σύγχυσιν. Σήμερα υπάρχουν πολλές φωνές, πολλές γλώσσες, όλες που ισχυρίζονται ότι υποστηρίζουν το θείο μήνυμα. Μέσα σε αυτό το χάος των αντικρουόμενων φιλοσοφιών, είναι πράγματι δύσκολο να διακρίνει κανείς τη φωνή του Θεού.

Ωστόσο, αφού η συμβολική φωτιά του πόνου θα έχει κάνει τη δουλειά της, αφού οι σημερινοί εκκλησιαστικοί ουρανοί θα έχουν χάσει τη δύναμή τους, και αφού η παρούσα γη με τα κοινωνικά, πολιτικά και οικονομικά της στοιχεία θα έχει τεθεί σε κατάσταση αδυναμίας, τότε η «ομίχλη» και το «νέφος» της προκατάληψης και της δεισιδαιμονίας θα αφαιρεθεί από το μυαλό των ανθρώπων. Τότε το αγνό μήνυμα της αλήθειας σχετικά με τις δόξες της επερχόμενης βασιλείας του Κυρίου και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού θα λάμψει ως μια καθαρή γλώσσα για να μιλήσει για τα μήκη και τα πλάτη, και τα ύψη και τα βάθη, της αγάπης του Θεού. Σύμφωνα με αυτή την προφητεία, το αποτέλεσμα θα είναι ότι όλοι οι άνθρωποι θα επικαλούνται το όνομα του Κυρίου και θα τον υπηρετούν «με κοινή αποδοχή».

Ωστόσο, καθώς μιλάμε για αυτή τη νέα ημέρα και τις ευλογίες που θα περιέχει, και καθώς είμαστε βέβαιοι ότι η βασιλεία του Χριστού θα λύσει τα προβλήματα της γης, ερωτήματα θα παρουσιαστούν σε πολλούς. «Γιατί αυτή η κατάσταση δεν καθιερώθηκε πριν από πολύ καιρό, βλέποντας ότι έχουν περάσει σχεδόν 2.000 χρόνια στην ιστορία από τότε που ο Ιησούς τελείωσε την επίγεια διακονία του;» «Γιατί έπρεπε να περιμένουμε τόσο πολύ με τις αρρώστιες και το θάνατο;» «Τι έκανε ο Θεός σχετικά με αυτό την ένδοξη βασιλεία από την εποχή του Γολγοθά μέχρι σήμερα;»

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Υπάρχουν πολλά εδάφια της Αγίας Γραφής που μας διαβεβαιώνουν ότι ο Θεός δεν ήταν αδρανής κατά τη διάρκεια αυτού του μεγάλου διαλείμματος. Αντίθετα, ξεκινώντας από την Πεντηκοστή και συνεχίζοντας μέχρι σήμερα, ο σκοπός του Θεού ήταν να επιλέξει τη «νύμφη» του Χριστού. (Αποκ. 19:7· 21:2) Συνολικά αυτοί δεν θα είναι παρά ένα «μικρό ποίμνιο» σε σύγκριση με τα δισεκατομμύρια παιδιά του Αδάμ, αλλά ήταν, όπως περιέγραψε ο Ιησούς, «το άλας της γης». — Λουκάς 12 :32• Ματ. 5:13

Αυτοί είναι εκείνοι που άκουσαν την πρόσκληση του Δασκάλου, όταν είπε: «Αν κάποιος θέλει να με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, ας σηκώσει τον σταυρό του και ας με ακολουθήσει». (Ματθ. 16:24) Αυτή η ομάδα αφιερωμένων, πιστών Χριστιανών προσπάθησε να ακολουθήσει τα βήματα του Κυρίου με τη διαβεβαίωση ότι, ως παιδιά του Θεού, θα ζήσουν και θα βασιλέψουν μαζί με τον Χριστό. Ο Απόστολος Παύλος μιλά για αυτούς στο εδάφιο Ρωμαίους 8:17 λέγοντας: «Εάν δε τέκνα και κληρονόμοι, κληρονόμοι μεν Θεού, συγκληρονόμοι δε Χριστού, εάν συμπάσχωμεν, διά να

γείνωμεν και συμμετοχοι της δόξης αυτού.»

Αυτοί είναι αυτοί για τους οποίους λέγεται ότι περπατούν στην ίσια και στενή οδό που οδηγεί στη ζωή. (Ματθ. 7:14) Για αυτούς ισχύει αυτή η υπόσχεση που ενθάρρυνε τους αγίους σε όλους τους περασμένους αιώνες, όταν ο Χριστός, μέσω του Ιωάννη του Αποκαλυπτήρα, δήλωσε: «Γίνου πιστός μέχρι θανάτου, και θέλω σοι δώσει τον στέφανον της ζωής.» — Αποκαλ. 2:10

Αυτό το «μικρό ποίμνιο» θα «βασιλέψει μαζί με τον Χριστό χίλια χρόνια», βοηθώντας στην εγκαθίδρυση του νέου κόσμου όπου θα κατοικεί η δικαιοσύνη. (Αποκ. 20:6) Τα σημερινά προβλήματα του κόσμου θα λυθούν μέσω της εφαρμογής των αρχών πάνω στις οποίες θα οικοδομηθεί η βασιλεία του Χριστού. Σε αυτήν την βασιλεία, κανείς δεν θα βλάψει ούτε θα προσβάλει, γιατί «Εις την αύξησιν της εξουσίας αυτού και της ειρήνης δεν θέλει είσθαι τέλος, επί τον θρόνον του Δαβίδ και επί την βασιλείαν αυτού, διά να διατάξη αυτήν και να στερεώσει αυτήν εν κρίσει και δικαιοσύνη από του νυν και έως αιώνος». «Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς» θα γίνει ο «Πρίγκιπας της Ειρήνης», γιατί θα εδραιώσει την ειρήνη. — Ησα. 9:7,6

ΕΝΑΣ ΔΙΚΑΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Έτσι, η δικαιοσύνη θα είναι επιτέλους η κληρονομιά του ανθρώπου σε μια νέα παγκόσμια τάξη πραγμάτων υπό τη διακυβέρνηση του Ιησού Χριστού και του πιστού «μικρού ποιμνίου» του. Ο πρώτος κόσμος τελείωσε με την καταστροφή όλων εκείνων που δεν ήταν σε αρμονία με τον Θεό, αλλά ο Νώε και ο οίκος του προστατεύτηκαν και σώθηκαν. Ο δεύτερος κόσμος τελειώνει με την καταστροφή εκείνων των στοιχείων του μίσους, της απληστίας και του πολέμου που είναι τόσο

εκτός αρμονίας με τον Θεό και τις αρχές του Ιησού Χριστού. Η εκκλησία του, δια της θείας πρόνοιας, σώζεται και αυτή και, υψωμένη, θα βασιλεύσει μαζί του.

Ο τρίτος κόσμος θα δει τη δικαιοσύνη να κορυφώνεται. Θα δει τη δύναμη της Αλήθειας να «σαρώνει το καταφύγιο του ψεύδους», πάνω στο οποίο οικοδομήθηκε η παλιά τάξη πραγμάτων. (Ησα. 28:17) Η ανθρώπινη φυλή, έχοντας μάθει καλά το αιώνιο μάθημα περί της αμαρτίας μέσα από τις εμπειρίες έξι χιλιάδων και πλέον ετών ιστορίας, θα χαρεί με την ευκαιρία να υπακούσει πρόθυμα στον νέο κανόνα της δικαιοσύνης.

Τότε θα εκπληρωθεί η προφητεία της Αποκάλυψης 21:1-5: «Και είδον ουρανόν νέον και γην νέαν· διότι ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε, και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον. Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ καταβαίνουσαν από του Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην ως νύμφην κεκοσμημένην διά τον άνδρα αυτής. Και ήκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, η σκηνή του Θεού μετά των ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει είσθαι μετ' αυτών Θεός αυτών· και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον, ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον· διότι τα πρώτα παρήλθον. Και είπεν ο καθήμενος επί του θρόνου· Ιδού, κάμνω νέα τα πάντα. Και λέγει προς εμέ· Γράψον, διότι ούτοι οι λόγοι είναι αληθινοί και πιστοί.»

Ως εκ τούτου, το μήνυμά μας προς εσάς στην αρχή ενός ακόμη έτους είναι ότι τα παγκόσμια προβλήματα θα λυθούν μέσω της εγκαθίδρυσης της βασιλείας του Θεού, υπό τη δίκαιη διακυβέρνηση του Χριστού και της «νύφης» του. Θα υπάρξουν «νέοι ουρανοί και νέα γη», μια νέα παγκόσμια τάξη στην οποία θα κατοικεί η

δικαιοσύνη. Πράγματι, αυτό ποθούμε όταν αναφέρουμε αυτή την συχνά επαναλαμβανόμενη προσευχή, «Ελθέτω η βασιλεία σου. Γεννηθήτω το θέλημά σου.» — Ματθ. 6:10 ■

Ο Θεός απαντά στον Σολομώντα

*Εδάφιο κλειδί: «Και ο
λαός μου, επί τον
οποίον εκλήθη το όνομά
μου, ταπεινώσωσιν
εαυτούς και
προσευχηθώσι και
εκζητήσωσι το
πρόσωπόν μου και
επιστρέψωσιν από των
οδών αυτών των
πονηρών, τότε εγώ
θέλω επακούσει εκ του
ουρανού και θέλω
συγχωρήσει την
αμαρτίαν αυτών και
θεραπεύσει την γην
αυτών.»*
— Β' Χρονικών 7:14

*Επιλεγμένα εδάφια:
Β' Χρονικών 7:12-22*

ΑΦΟΥ ΧΤΙΣΤΗΚΕ Ο
ναός του Ισραήλ και
εγκαταστάθηκαν όλα τα
πράγματα που ο πατέρας του,
ο βασιλιάς Δαβίδ είχε
αφιέρωσει στον οίκο του
Θεού, ο Σολομών
συγκέντρωσε τους
πρεσβύτερους του έθνους και
τους αρχηγούς των φυλών
στην Ιερουσαλήμ. «Η
κιβωτός της διαθήκης του
Κυρίου» μεταφέρθηκε στο
ναό και η «δόξα του Κυρίου»
γέμισε τον οίκο του Θεού.—
Β' Χρον. 5:1-7,11-14

Στη συνέχεια, ο βασιλιάς
Σολομών ευλόγησε την
εκκλησία του Ισραήλ. (Β'
Χρον. 6:3-11) Στην προσευχή,
διακήρυξε ότι δεν υπήρχε
Θεός όπως ο «ΚΥΡΙΟΣ ο

Θεός του Ισραήλ» και διεκδίκησε τις υποσχέσεις που είχε

δώσει ο Ιεχωβά στον πατέρα του Δαβίδ.— εδ. 12-42

Στην προσευχή του, ο Σολομών ταπεινά ρωτά: «Αλλά θέλει αληθώς κατοικήσει Θεός μετά ανθρώπου επί της γης; Ιδού, ο ουρανός, και ο ουρανός των ουρανών, δεν είναι ικανοί να σε χωρέσωσι πόσον ολιγότερον ο οίκος ούτος, τον οποίον ωκοδόμησα;» Στη συνέχεια παρακαλεί τον Θεό να ακούσει την προσευχή του, «διά να ήναι οι οφθαλμοί σου ανεωγμένοι προς τον οίκον τούτον ημέραν και νύκτα» και προσθέτει...«και άκουε συ εκ του τόπου της κατοικήσεώς σου, εκ του ουρανού· και ακούων, γίνου ίλεως» — εδ. 18-21

Ο Σολομών γνώριζε ότι η εκκλησία του Ισραήλ δεν ήταν σε θέση να υπακούσει τέλεια σε όλες τις οδηγίες του Κυρίου και επομένως χρειαζόταν τη συγχώρεση του. Στην προσευχή του αναφέρει μερικές από αυτές τις συγκεκριμένες αμαρτίες και εκλιπαρεί τον Θεό να «συγχωρήσει την αμαρτία των δούλων σου», όταν του εξομολογηθούν και «απομακρυνθούν από την αμαρτία τους», ενώ δέχεται την τιμωρία που ο Ιεχωβά κρίνει αναγκαία. — εδ. 26, 27

Τότε ο Σολομών παρακαλεί τον Κύριο, λέγοντας: «Όταν αμαρτήσωσιν εις σε, διότι ουδείς άνθρωπος είναι αναμάρτητος,...και επιστρέψωσι και δεηθώσι προς σε.. λέγοντες, Ημάρτομεν, ηνομήσαμεν και ηδικήσαμεν· και επιστρέψωσι προς σε εξ όλης της καρδιάς αυτών και εξ όλης της ψυχής αυτών,..τότε επάκουσον εκ του ουρανού,...και συγχώρησον εις τον λαόν σου τον αμαρτήσαντα εις σε.» — εδ. 36-40

Όταν ο Σολομών τελείωσε την προσευχή, κατέβηκε φωτιά από τον ουρανό και κατέφαγε τις προσφορές και «η δόξα του Κυρίου γέμισε τον οίκον». (Β΄ Χρον. 7:1) Ο Θεός εμφανίστηκε στον Σολομώντα τη νύχτα, διαβεβαιώνοντάς τον: «Ηκουσα της προσευχής σου και εξέλεξα τον τόπον τούτον εις εμαυτόν διά οίκον

θυσίας». (εδ. 12) Ακολουθούν τα λόγια του εδαφίου-κλειδί μας, στο οποίο ο Κύριος δίνει τα απαραίτητα βήματα για να συγχωρήσει τις αμαρτίες του Ισραήλ: πρέπει να ταπεινωθούν, να προσευχηθούν και να επιζητήσουν την εύνοια του Κυρίου και να απομακρυνθούν από την αμαρτία.

Ως Χριστιανοί, πρέπει να ακολουθήσουμε παρόμοια βήματα. Πρώτον, πρέπει να ταπεινώσουμε τον εαυτό μας αναγνωρίζοντας τα λάθη μας. πρέπει να «ομολογήσουμε τις αμαρτίες μας» με προσευχή στον Θεό και να αναγνωρίσουμε τα δίκαια πρότυπα που μας έδωσε. (Α' Ιωάννη 1:9) Επιπλέον, πρέπει να απομακρυνθούμε από τους τρόπους της αμαρτίας μας και να «μετανοήσουμε» [ελληνικά: να σκεφτόμαστε διαφορετικά] αλλάζοντας τις σκέψεις και τη συμπεριφορά μας. (Αποκ. 3:19) Τότε, ο Θεός «θα ακούσει από τον ουρανό» και θα συγχωρήσει τις αμαρτίες μας μέσω του δίκαιου αίματος του Ιησού.

«Εάν όμως περιπατώμεν εν τω φωτί, καθώς αυτός είναι εν τω φωτί, έχομεν κοινωνίαν μετ' αλλήλων, και το αίμα του Ιησού Χριστού του Υιού αυτού καθαρίζει ημάς από πάσης αμαρτίας. Εάν είπωμεν ότι αμαρτίαν δεν έχομεν, εαυτούς πλανώμεν και η αλήθεια δεν είναι εν ημίν. Εάν ομολογώμεν τας αμαρτίας ημών, είναι πιστός και δίκαιος, ώστε να συγχωρήση εις ημάς τας αμαρτίας και καθαρίση ημάς από πάσης αδικίας.» — Α' Ιωάννου 1:7-9 ■

Ο Σωτήρας του Ισραήλ

*Εδάφιο κλειδί: «Και
τώρα ούτω λέγει Κύριος,
ο δημιουργός σου,
Ιακώβ, και ο πλάστης
σου, Ισραήλ· Μη φοβού·
διότι εγώ σε ελύτρωσα,
σε εκάλεσα με το όνομά
σου· εμού είσαι.»
— Ησαΐας 43:1*

*Επιλεγμένα εδάφια:
Ησαΐας 43:1-12*

Ο ΘΕΟΣ ΕΠΕΛΕΞΕ
το έθνος του Ισραήλ «για να
είναι ένας ξεχωριστός λαός
για τον εαυτό του» λόγω της
αγάπης του για αυτούς.
(Δευτ. 7:6-8) Περαιτέρω
διέταξε τον λαό να τηρεί
όλες τις εντολές και τα
διατάγματά του. Αν το
έκαναν, υποσχέθηκε να τους
ευλογήσει και να τους
φροντίσει. — εδ. 9-24

Ωστόσο, τα παιδιά του
Ισραήλ συχνά παρήκουσαν τις οδηγίες του Κυρίου και
περιγράφονταν ως «κουφοί» και «τυφλοί». (Ησα. 42:18-
23) «Διότι δεν ηθέλησαν να περιπατήσωσιν εν ταις οδοίς
αυτού ουδέ υπήκουσαν εις τον νόμον αυτού. Διά τούτο
εξέχεεν επ' αυτόν την σφοδρότητα της οργής αυτού». —
εδ. 24,25

Ωστόσο, στο εδάφιο-κλειδί μας ο Θεός είπε στον
Ισραήλ ότι δεν θα τους τιμωρούσε για πάντα. Σχετικά με
τη θεία συγχώρεση και τη λύτρωση από την αμαρτία, ο
ψαλμωδός γράφει: «Τον συγχωρούντα πάσας τας ανομίας
σου· τον ιατρεύοντα πάσας τας αρρώστιας σου· τον
λυτρώνοντα εκ της φθοράς την ζωήν σου· τον στεφανούντά
σε με έλεος και οίκτιρμούς.» Στη συνέχεια ο ψαλμωδός
περιγράφει το έλεος του Θεού: «Οικτίρμων και ελεήμων

είναι ο Κύριος,...Δεν έκαμεν εις ημάς κατά τας αμαρτίας ημών, ουδέ ανταπέδωκεν εις ημάς κατά τας ανομίας ημών. Διότι όσον είναι το ύψος του ουρανού υπεράνω της γης, τόσον μέγα είναι το έλεος αυτού προς τους φοβουμένους αυτόν.» Το έλεος του Θεού περιγράφεται περαιτέρω ως: «Το δε έλεος του Κυρίου είναι από του αιώνος και έως του αιώνος επί τους φοβουμένους αυτόν... επί τους φυλάττοντας την διαθήκην αυτού και ενθυμουμένους τας εντολάς αυτού διά να εκπληρώσιν αυτάς.» — Ψαλμ. 103:2-4,8-11,17,18

Στην προφητεία του Ησαΐα, ο Θεός υπόσχεται ότι θα οδηγούσε τον Ισραήλ μέσω «ύδατος και φωτιάς». (Ησα. 43:2) Αυτά τα δύο φυσικά στοιχεία είναι σύμβολα δύσκολων και σοβαρών εμπειριών που θα περάσει αυτό το έθνος. Ο Κύριος διαβεβαίωσε ότι όποτε θα αντιμετώπιζαν τέτοιες δυσκολίες, θα ήταν μαζί τους και δεν θα επηρεάζονταν αρνητικά από αιώνια σκοπιά.

Αν και η προφητεία του Ησαΐα απευθυνόταν στο έθνος του Ισραήλ, ισχύει επίσης και για τους οπαδούς του Κυρίου μας Ιησού κατά την παρούσα Εποχή του Ευαγγελίου. Ο Παύλος εξηγεί πώς όλα τα πράγματα που συνέβησαν στον Ισραήλ ήταν «παραδείγματα, και εγράφησαν προς νουθεσίαν ημών» για να διδάξουμε και να προειδοποιήσουμε τους μαθητές του Χριστού.— Α' Κορ. 10:11

Το πέραςμα από τα «νερά» είναι μια μεταφορική έκφραση για να δηλώσει τις εμπειρίες με τις οποίες ο καθένας από εμάς πρέπει να δοκιμαστεί και να αποδειχθεί πιστός. Μέσω της προφητείας του Ησαΐα είμαστε βέβαιοι ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας θα μας καθοδηγεί και θα μας κατευθύνει σε όλες τις δοκιμασίες, τις αντιξοότητες, τις θλίψεις και τις αμηχανίες μας, δίνοντας «χάριν προς βοήθειαν εν καιρώ χρείας». — Εβρ. 4:16

Το να περπατάμε «μέσα από τη φωτιά» είναι

αντιπροσωπευτικό της σοβαρότητας ορισμένων από τις εμπειρίες μας. Ο Πέτρος γράφει: «Ίνα η δοκιμή της πίστεώς σας, πολύ τιμιωτέρα ούσα παρά το χρυσίον το φθειρόμενον διά πυρός δε δοκιμαζόμενον, ευρεθή εις έπαινον και τιμήν και δόξαν όταν φανερωθή ο Ιησούς Χριστός». «Αγαπητοί, μη παραξενεύεσθε διά τον βασανισμόν τον γινόμενον εις εσάς προς δοκιμασίαν, ως εάν συνέβαιnen εις εσάς παράδοξόν τι.» — Α' Πετ. 1:7• 4:12

Από θεϊκή σκοπία, ο Θεός είναι ο «Σωτήρας» – ο εμπνευστής ολόκληρου του σχεδίου σωτηρίας της ανθρωπότητας. Ωστόσο, ολοκληρώνει αυτή τη σωτηρία μέσω του Γιου του, του Ιησού Χριστού, ο οποίος πέθανε ως «αντίλυτρον υπέρ πάντων, μαρτυρίαν γενομένην εν ώρισμένοις καιροίς». — Ησ. 43:11• Ρωμ. 5:10• Α' Τιμ. 2:3-6 ■

Ο Θεός καλεί τον Ισραήλ να ακούσει

*Εδάφια κλειδιά: «Ούτω
λέγει Κύριος, ο
Λυτρωτής σου, ο Άγιος
του Ισραήλ· Εγώ είμαι
Κύριος ο Θεός σου, ο
διδάσκων σε διά την
ωφέλειάν σου, ο οδηγών
σε διά της οδού δι' ης
έπρεπε να υπάγης.»
— Ησαΐας 48:17*

*Επιλεγμένα εδάφια:
Ησαΐας 48:12-21*

ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΗ
Ησαΐα, ο Κύριος νουθέτησε
τον Ισραήλ λέγοντας:
«Ακουσόν μου, Ιακώβ, και
Ισραήλ τον οποίον εγώ
εκάλεσα». Επανειλημμένα
έλεγε στον Ισραήλ: «Εγώ
είμαι ο πρώτος» και «ο
έσχστος», που σημαίνει ότι
ήταν ο μόνος που έπρεπε να
αναγνωρίσουν ως Θεό. —
Ησα. 41:4• 44:6• 48:12

Η υπεροχή του Θεού σε
όλο το σύμπαν υποδεικνύεται
επίσης από τον μονογενή Υιό του, όταν ο Ιησούς
δήλωσε: «Ο Πατέρας μου ... είναι μεγαλύτερος όλων». (Ιωάννης 10:29) Αφού ολοκληρωθεί το έργο
αποκατάστασης της χιλιετούς βασιλείας του Χριστού,
η αποκατεστημένη ανθρωπότητα θα αναγνωρίσει τον
Επουράνιο Πατέρα ως τον συγγραφέα του μεγάλου
σχεδίου σωτηρίας. Ο Παύλος γράφει σχετικά με αυτόν
τον καιρό, «Όταν δε υποταχθώσιν εις αυτόν τα πάντα,
τότε και αυτός ο Υιός θέλει υποταχθή εις τον
υποτάξαντα εις αυτόν τα πάντα, διά να ήναι ο Θεός τα

πάντα εν πάσιν.» — Α' Κορ. 15:28

Το εδάφιο-κλειδί μας προσδιορίζει τον Ιεχωβά ως τον δάσκαλο του Ισραήλ. Ο Θεός δίδαξε τον Ισραήλ, από την εποχή του Μωυσή, λέγοντας: «Τώρα λοιπόν άκουε, Ισραήλ, τα διατάγματα και τας κρίσεις, τας οποίας εγώ σας διδάσκω να κάμνητε, διά να ζήσητε... Δεν θέλετε προσθέσει εις τον λόγον τον οποίον εγώ σας προστάζω, ουδέ θέλετε αφαιρέσει απ' αυτού.» (Δευτ. 4:1,2) Παρόμοια, ο ψαλμωδός γράφει: «Δείξον μοι, Κύριε, τας οδούς σου· δίδαξόν με τα βήματά σου. Θέλει οδηγήσει τους πράους εν κρίσει και θέλει διδάξει τους πράους την οδόν αυτού.» — Ψαλμ. 25:4,9

Ο Κύριος, στο εδάφιο-κλειδί μας, λέει επίσης στον Ισραήλ ότι ο λόγος που τους δίδαξε ήταν προς «όμελός» τους. Αυτό δεν ήταν με την έννοια ότι ο Ισραήλ θα γινόταν κερδοφόρος ή πλούσιος με την κοσμική έννοια, αλλά μάλλον ότι οι διδασκαλίες του θα είχαν μεγάλη αξία για αυτούς για την κατανόηση περί των αρχών του Θεού και την καθοδήγηση στην οδό που έπρεπε να ακολουθήσουν. Σε αυτό το εδάφιο σημειώνουμε επίσης τη λέξη «οδό», η οποία στα αρχαία εβραϊκά, υποδηλώνει μια πορεία ζωής.

Πράγματι, οι οδηγίες του Θεού, είναι πολύτιμες για όλους όσοι τις εμπιστεύονται και τις ακολουθούν. Μέσω του ψαλμωδού, ο Κύριος μας λέγει: «Εγώ θέλω σε διδάξει την οδόν, εις την οποίαν πρέπει να περιπατής· θέλω σε συμβουλεύει· επί σε θέλει είσθαι ο οφθαλμός μου.» (Ψαλμ. 32:8) Πρέπει να κοιτάξουμε τον Επουράνιο Πατέρα και τα σοφά λόγια συμβουλής του που μας δίνονται από την Αγία Γραφή για να μας οδηγήσουν σε όλες τις υποθέσεις της ζωής.

Τα λόγια του εδαφίου Ησαΐας 48:20 μας θυμίζουν πώς το έθνος του Ισραήλ έλαβε εντολή από τον Θεό να επιστρέψει στην πατρίδα του μετά από

χρόνια αιχμαλωσίας στη Βαβυλώνα, να ξαναχτίσει τα τείχη της Ιερουσαλήμ και να ανοικοδομήσει τον Ναό της λατρείας προς τον Θεό. (Β΄ Χρον. 36:11-23) Σε μια ευρύτερη εικόνα, κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Χριστού στη Γη, σε όλη την ανθρωπότητα θα δοθεί η ευκαιρία να επιστρέψει στην πατρίδα της, αναστημένη από τον τάφο. Θα διδαχθούν με τον τρόπο που πρέπει να ακολουθήσουν, να ξαναχτίσουν τα τείχη του χαρακτήρα τους και, συμβολικά μιλώντας, να ξαναχτίσουν τον ατομικό τους ναό λατρείας προς τον Θεό.

Ο Ησαΐας περιγράφει το έργο και τις συνθήκες αυτής της βασιλείας: «Και εκεί θέλει είσθαι λεωφόρος και οδός και θέλει ονομασθή, Οδός αγία...οι λελυτρωμένοι θέλουσι περιπατεί εκεί. Και οι λελυτρωμένοι του Κυρίου θέλουσιν επιστρέψει και ελθεί εν αλαλαγμώ εις την Σιών· και ευφροσύνη αιώνιος θέλει είσθαι επί της κεφαλής αυτών· αγαλλίασιν και ευφροσύνην θέλουσιν απολαύσει· η λύπη δε και ο στεναγμός θέλουσι φύγει.» (Ησ. 35:8-10) Τι υπέροχο και λαμπρό μέλλον περιμένει για την ανθρωπότητα! ■

Η κληρονομιά του Ιακώβ η υπεσχεμένη

Εδάφια κλειδιά:
*«Τότε θέλεις εντροφά
εν Κυρίῳ· και εγώ
θέλω σε ιππεύσει επί
τους υψηλούς τόπους
της γης και σε θρέψει
με την κληρονομίαν
του πατρός σου
Ιακώβ· διότι το
στόμα τον Κυρίου
ελάλησε.»*
— *Ησαΐας 58:14*

Επιλεγμένα εδάφια:
Ησαΐας 58:1-14

ΤΟ ΕΛΑΦΙΟ-ΚΛΕΙΔΙ μας ξεκινά με τη λέξη «τότε», η οποία δείχνει ότι αυτό που γράφεται στη συνέχεια είναι υπό όρους—εξαρτώμενο από την εκπλήρωση μιας προηγουμένως δηλωμένης απαίτησης. Αυτή η προϋπόθεση παρέχεται στο εδάφιο 13: «Εάν αποστρέψης τον πόδα σου από του σαββάτου, από του να κάμνης τα θελήματά σου εν τη αγία μου ημέρα...μη ακολουθών τας οδούς σου μηδέ ευρίσκων εν αυτώ το θέλημά σου μηδέ λαλών τους λόγους σου.»

Μία από τις εντολές που έδωσε ο Ιεχωβά στον Ισραήλ ήταν: «Ενθυμού την ημέραν του σαββάτου, διά να αγιάζης αυτήν.» (Εξοδος 20:8-11) Ο Κύριος τους έδωσε επίσης οδηγίες: «Προσέχετε να φυλάττητε τα σάββατά μου· διότι τούτο είναι σημείον μεταξύ εμού και υμών εις τας γενεάς υμών, διά να γνωρίζητε ότι εγώ είμαι Κύριος, ο αγιάζων υμάς· και θέλετε φυλάττει το σάββατον, διότι είναι άγιον εις εσάς.» — Έξοδος, 31:12-15

Γιατί ο Θεός επανέλαβε την απαίτηση για το

Σάββατο στον Ισραήλ μέσω του προφήτη Ησαΐα, καθώς το έδωσε ήδη στον Ισραήλ την εποχή του Μωυσή; Η απάντηση βρίσκεται στο Ησαΐας 58:13, που αναφέρθηκε προηγουμένως. Προφανώς, ο Ισραήλ ακολουθούσε «την δική του οδό», βρίσκοντας τη «δική του ευχαρίστηση» και έλεγε τα «δικά του λόγια» το Σάββατο, αντί του Κυρίου.

Ο Θεός επιθυμούσε ο Ισραήλ να υπακούει πρόθυμα στις εντολές του, από την καρδιά του. Κατ' αρχήν τους έλεγε: «Γιε μου, δώσε μου την καρδιά σου και άσε τα μάτια σου να προσέχουν τις οδούς μου». (Παροιμ. 23:26) Μέσω του προφήτη Ιεζεκιήλ, ο Ιεχωβά είπε σχετικά με τον Ισραήλ: «Και τα σάββατά μου έδωκα έτι εις αυτούς, διά να ήναι μεταξύ εμού και αυτών σημείον, ώστε να γνωρίζωσιν ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο αγιάζων αυτούς...διότι τας κρίσεις μου απέρριψαν και εν τοις διατάγμασί μου δεν περιεπάτησαν και τα σάββατά μου εβεβήλωσαν.» — Ιεζ. 20:12, 16

Ο ψαλμωδός τονίζει τη σημασία του να ακολουθούμε το θέλημα του Θεού, δηλώνοντας: «Και ευφραίνου εν Κυρίω, και θέλει σοι δώσει τα ζητήματα της καρδιάς σου. Ανάθες εις τον Κύριον την οδόν σου και έλπιζε επ' αυτόν, και αυτός θέλει ενεργήσει.» (Ψαλμ. 37:4,5) Το να ευφραινόμεθα εν Κυρίω σημαίνει να έχουμε τη στοργή μας επικεντρωμένη πάνω του. Εάν η καρδιά μας αναζητά συνεχώς θεϊκή κατεύθυνση, θα είμαστε πάντα σε στάση προσευχής.

Ως μαθητές του Χριστού, θα μπορούσαμε να αναρωτηθούμε τι απεικονίστηκε από τη φυσική ημέρα ανάπαυσης του Σαββάτου του Ισραήλ. Ο Παύλος απαντά σε αυτήν την ερώτηση στο κεφάλαιο 4 προς Εβραίους, επισημαίνοντας ότι όλοι όσοι αποδέχτηκαν τον Ιησού, αναπαύομενοι και εμπιστευόμενοι σε αυτόν, απολαμβάνουν έτσι τη μεγαλύτερη ανάπαυση του

Σαββάτου αυτή τη στιγμή—την ανάπαυσιν της πίστεως. Επιπλέον, ο απόστολος επισημαίνει ότι για να διατηρηθεί αυτή η ανάπαυσις, είναι απαραίτητο να ασκούμε συνεχώς πίστιν στον Θεό και να τον υπακούμε. — Εβρ. 4:1-11

Σε όλους όσους έχουν λάβει το Άγιο Πνεύμα δίνεται το προνόμιο να εισέλθουν σε αυτή την ανάπαυσιν. Αντί να διατηρούν κυριολεκτικά μια έβδομη ημέρα φυσικής αναπαύσεως, διατηρούν τώρα μια αέναη ανάπαυσιν της καρδιάς, του μυαλού και της πίστεως στον Υιό του Θεού. Η διατήρηση μιας τέτοιας ανάπαυσης θα απαιτεί όχι μόνο υπακοή, στο βαθμό των δυνατοτήτων μας, σε όλες τις σκέψεις, τα λόγια και τις πράξεις μας, αλλά απαιτεί επίσης καθημερινή εμπιστοσύνη στον Κύριο. Κατόπιν, όπως δηλώνει το εδάφιο-κλειδί μας, θα «ευφρανθώμεν ... εν ΚΥΡΙΩ». ■

Ο Θεός θα εκχύσει ευλογίες

Εδάφια κλειδιά: «Και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι εν μέσω του Ισραήλ και εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας και δεν είναι άλλος ουδείς· και ο λαός μου δεν θέλει καταισχυνθή εις τον αιώνα.»
— *Ιωήλ 2:27*

Επιλεγμένα εδάφια:
Ιωήλ 2:21-27

ΕΝΑ ΚΥΡΙΟ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ μηνύματος που έδωσε ο Θεός στον Ισραήλ μέσω του προφήτη Ιωήλ ήταν να «κρούσει συναγερμό» επειδή «έρχεται η ημέρα του Κυρίου, γιατί είναι κοντά». (Ιωήλ 1:15· 2:1,11· 3:14) Αλλού αναφέρεται ως «η ημέρα της εκδίκησης του Θεού μας». (Ησ. 61:2· 63:1-4) Αυτή δεν είναι μια κυριολεκτική ημέρα 24 ωρών, αλλά μάλλον μια χρονική περίοδος έντονων προβλημάτων, αγωνίας και αμηχανίας.

Ο λόγος για τα προβλήματα δεν είναι επειδή ο Θεός είναι κακόβουλος. Αντίθετα, μας λέγει ο Θεός: «Δεν θέλω τον θάνατον του αμαρτωλού, αλλά να επιστρέψη ο ασεβής από της οδού αυτού και να ζή». (Ιεζ. 33:11) Το χάος που έρχεται κατά τη διάρκεια της «ημέρας του ΚΥΡΙΟΥ» είναι η φυσική συνέπεια της παραβίασης των θεϊκών συμβουλών και νόμων. Όπως γράφει ο Παύλος: «Ό,τι σπείρει ο άνθρωπος, τούτο και θα θερίσει.» — Γαλ. 6:7

Ο Θεός έκανε μια διαθήκη με τον Ισραήλ και

υποσχέθηκε να τους κάνει «βασίλειον ιεράτευμα και άγιον έθνος». Ωστόσο, υπήρχαν προϋποθέσεις, τις οποίες ο Θεός είπε: «Και εάν επιμελώς ακούσητε τας εντολάς μου να αγαπάτε Κύριον τον Θεόν σας...και να λατρεύητε αυτόν εξ όλης της καρδιάς σας και εξ όλης της ψυχής σας.» Αν, από την άλλη πλευρά, ήταν ανυπάκουοι, θα λάμβαναν τιμωρία από τον Θεό. — Έξοδος. 19:5,6• Δευτ. 11:13-17

Χρησιμοποιώντας σύμβολα, η προφητεία του Ιωήλ σκιαγραφεί τα προβλήματα που θα συναντούσε ο Ισραήλ αν συνέχιζε να μην υπακούει στον Θεό, και κάλεσε το έθνος να μετανοήσει. (Ιωήλ 1:3-15) Ωστόσο, ο Ισραήλ συνέχισε να παραβιάζει τη διαθήκη του με τον Θεό, και τελικά οι θλίψεις, που είχαν προβλέψει οι διάφοροι προφήτες του, τους ήλθαν και το έθνος του αιχμαλωτίστηκε από τις δυνάμεις των Εθνών. (Ιεζ. 21:21-27) Αν και αργότερα επετράπη σε ένα υπόλοιπο Ισραηλιτών να επιστρέψει στη γη τους, ως έθνος αποβλήθηκαν από την εύνοια του Θεού για μεγάλο χρονικό διάστημα. — Λευ. 26:17,18,24,28

Η προφητεία του Τζόελ, ωστόσο, δεν ήταν όλο “μαυρίλα”. Ο Ιεχωβά ήθελε πολύ ο Ισραήλ να επιστρέψει σε αυτόν. Τους παρακάλεσε: «Και τώρα διά τούτο, λέγει Κύριος, επιστρέψατε προς εμέ εξ όλης της καρδιάς υμών...και διαρρήξατε την καρδίαν σας...και επιστρέψατε προς Κύριον τον Θεόν σας· διότι είναι ελεήμων και οϊκτίρμων, μακρόθυμος και πολυέλεος.» (Ιωήλ 2:12,13) Εάν ο Ισραήλ έκανε αυτό, υποσχέθηκε ο Θεός: «Και θέλω αναπληρώσει εις εσάς τα έτη, τα οποία κατέφαγεν η ακρίς,...Και θέλετε φάγει αφθόνως και χορτασθή και αινέσει το όνομα Κυρίου του Θεού σας· όστις έκαμε θαυμάσια με σάς.» — εδ. 25,26

Στο τέλος της προειπωμένης «ημέρας του Κυρίου», ο Θεός υποσχέθηκε ότι, μέσω της δύναμής του,

τα παιδιά του Ισραήλ θα σωθούν από την καταστροφή από τα έθνη. (Ζαχ. 14:1-9) Έτσι θα εκπληρωθούν τα λόγια του εδαφίου-κλειδί μας, ότι ο Θεός είναι στο μέσο του Ισραήλ, και δεν θα ντραπούν ποτέ ξανά.

Η θαυματουργή απελευθέρωση του Ισραήλ με τη δύναμη του Ιεχωβά θα εισαγάγει τη βασιλεία του Θεού στη Γη. Μιλώντας στον Ισραήλ, ο Κύριος λέει: «Και θέλω αγιάσει το όνομά μου το μέγα, το βεβηλωθέν μεταξύ των εθνών, το οποίον εβεβηλώσατε εν μέσω αυτών· και θέλουσι γνωρίσει τα έθνη ότι εγώ είμαι ο Κύριος, λέγει Κύριος ο Θεός, όταν αγιασθώ εν υμίν έμπροσθεν των οφθαλμών αυτών.» — Ιεζ. 36:23-36• 38:23 ■

«Ένας είναι ο Κύριός σου»

*«Διότι εις είναι ο καθηγητής σας, ο Χριστός· πάντες δε
σεως αδελφοί είσθε.»
—Ματθαίος 23:8—*

Για χρόνια οι ότi όλα όσα έχουμε, και όλα όσα ελπίζουμε, είναι δικά μας «άνεμοι» της διαμάχης χτυπούν βαριά τους αγίους σε ολόκληρη τη γη και, ως αποτέλεσμα, διασκορπίστηκαν και χωρίστηκαν σε πολλές ομάδες και αιρέσεις, σε αντίθεση με τη ρητή εντολή του Δασκάλου όταν είπε: «Όλοι είστε αδέρφια». Πιστεύουμε ότi έχει έρθει η ώρα για όλους τους αδελφούς της Αλήθειας να αναγνωρίσουν ότi το πνεύμα της διαίρεσης είναι το πνεύμα της σαρκικότητας.

Ο Απόστολος Παύλος επέκρινε την εκκλησία της Κορίνθου επειδή έδειχνε μια τάση να γίνει σέχτα. Έτσι και τώρα θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότi δεν υπάρχει καμία δικαιολογία που να προέρχεται από το Ευαγγέλιο για όποιον είναι πλήρως αφιερωμένος στον Κύριο να χωριστεί σε ειδικές ομάδες ή κλίκες και να επιμένει σε ειδικές δοκιμασίες πίστης και κοινωνίας που δεν επιτρέπονται στη Βίβλο.

Είμαστε πεπεισμένοι ότi η ευθύνη για τους πολλούς χωρισμούς και διαιρέσεις μεταξύ των αγίων πρέπει να βαρύνει αυτόν στον οποίο ανήκει, που είναι ο Σατανάς, ο Διάβολος. Ο Σατανάς ήταν πάντα ο μεγάλος εχθρός της Εκκλησίας, και αναμφίβολα τώρα πιστεύει ότi

έχει επιτύχει μια μεγάλη νίκη επί του λαού του Κυρίου στο ότι πέτυχε να τους επιβάλει το πνεύμα της αντιπαλότητας, της αμφιβολίας, του φθόνου και του διχασμού.

Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Εδώ θα αναφέρουμε εν συντομία, αυτό που πιστεύουμε ότι είναι η ευρεία βιβλική βάση της ενότητας μεταξύ του λαού του Κυρίου—και με το οποίο αισθανόμαστε σίγουροι ότι όλοι οι αληθινοί Χριστιανοί συμφωνούν. Η πολιτική του περιοδικού “The Dawn” («Η ΑΥΓΗ») θα εφαρμοστεί σε αυστηρή συμφωνία με αυτή τη βιβλική βάση για ενότητα όπως αναφέρεται εδώ. Λίγο πριν δοξαστεί ο Ιησούς πρόσφερε μια ειλικρινή δέηση στον Επουράνιο Πατέρα του, στην οποία ζήτησε την απαραίτητη θεία χάρη για να καταστεί δυνατή η πλήρης ενότητα καρδιάς και σκοπού μεταξύ των μαθητών του.
— Ιωάννης 17 : 11-26

Εξετάζοντας την ιστορία της Εποχής του Ευαγγελίου, μπορεί αρχικά να φανεί ότι αυτή η θεόπνευστη προσευχή έχει μείνει αναπάντητη—αλλά δεν ισχύει κάτι τέτοιο. Ο Θεός είχε πάντα μεμονωμένους εκπροσώπους στη γη που ήταν σε πλήρη αρμονία και ενότητα μαζί του και με τον αγαπημένο του Υιό, τον Χριστό Ιησού, ο οποίος είναι η Κεφαλή της Εκκλησίας.

Οι εκατοντάδες αιρέσεις που αντιπροσωπεύονται στα πολλά χριστιανικά θρησκευόμενα που εδώ και καιρό μεταμφιέζονται κάτω υπό το όνομα του Χριστού, καθώς και η πιο σύγχρονη εμφάνιση σεχτών μεταξύ εκείνων που δηλώνουν πίστη στην παρούσα αλήθεια, δεν αντιπροσωπεύουν απαραίτητα αιρέσεις πνεύματος στην αληθινή εκκλησία. (Β' Πέτ. 1:12) Αντίθετα, είναι κυρίως αιρέσεις σε σαρκικές γραμμές, που προκαλούνται γενικά από εκείνους που επιδιώκουν εγωιστικά να ιδρύσουν

περίπλοκες οργανώσεις και «κανάλια», εκτός ή πέρα από αυτήν την απλή διάταξη της εκκλησίας που περιγράφεται τόσο ξεκάθαρα στον Λόγο του Κυρίου.

Αν και θα ήταν ανόητο χάσιμο χρόνου να προσπαθήσουμε να συγχωνεύσουμε ως τέτοιες, τις διάφορες αιρέσεις ή οργανώσεις που υπάρχουν τώρα μεταξύ των αγίων, ωστόσο αυτό δεν ελαχιστοποιεί την ευθύνη του καθενός από εμάς να εργαστεί για αυτήν την αληθινή ένωση πνεύματος και κοινωνίας για την οποία προσευχόταν τόσο ένθερμα ο Χριστός.

ΕΝΟΤΗΤΑ, ΟΧΙ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

Μια βιβλική ενότητα πνεύματος μεταξύ των διαφόρων ομάδων αφιερωμένων αδελφών δεν πρέπει να θεωρείται «ομοσπονδία», όπως πρότειναν εσφαλμένα ορισμένοι. Η ένωση διαφορετικών ομάδων και αιρέσεων αυτή καθαυτή, αναμφίβολα θα ισοδυναμούσε με μια αντι-βιβλική συνομοσπονδία, αλλά για να ενθαρρύνουμε μεμονωμένους Χριστιανούς παντού να αναγνωρίσουν μόνο τον Χριστό ως Κεφαλή τους και να συναθροιστούν σύμφωνα με το πνεύμα της προσευχής του Χριστού για πνευματική ενότητα, σίγουρα θα τύχαινε τη θείας εγκρίσεως και ευλογίας.

Κανένας αληθινός Χριστιανός δεν θα πρέπει να επιθυμεί να επιμείνει στην προώθηση του πνεύματος της σαρκικότητας υποστηρίζοντας ότι θα πρέπει η κάθε μια από τις διάφορες ομάδες να κρατιέται μακριά και να αναζητά εγωιστικά κοινωνία και υπηρεσία, εντελώς ανεξάρτητα από όλους τους άλλους αφιερωμένους αδελφούς της μίας αληθινής Κεφαλής μας. Η αληθινή χριστιανική ενότητα μπορεί να είναι δυνατή μόνο εφόσον ο Χριστός αναγνωρίζεται ως η μόνη κεφαλή όλου του λαού του και εφόσον η λυτρωτική θυσία του Χριστού θεωρείται ως η αληθινή βάση της χριστιανικής πίστης και

ελπίδας: «διότι θεμέλιον άλλο ουδείς δύναται να θέση παρά το τεθέν, το οποίον είναι ο Ιησούς Χριστός.» — Α' Κορ. 3:11

Πρέπει επίσης να αναγνωριστεί από όλους τους αδελφούς σε αυτό το τέλος της εποχής που ο Κύριος απεκάλυψε στο λαό του την ομορφιά του θεϊκού σχεδίου λύτρωσής του μέσω του Χριστού, με το οποίο τόσο η Εκκλησία όσο και ο κόσμος θα λάβουν στον κατάλληλο καιρό του Θεού τις ευλογίες της αιώνιας ζωής. Πιστεύουμε ότι οι μεγάλες αλλά απλές θεμελιώδεις αλήθειες του θείου σχεδίου, που έγιναν γνωστές σε όλους μας, θα αναγνωριστούν ευχαρίστως από όλους τους μαθητές της Αγίας Γραφής, εκτός από το ίδιο το αντίλυτρον, ως απαραίτητη βάση για αληθινή χριστιανική κοινωνία και υπηρεσία σε αυτήν την εποχή.

Μπορεί να υπάρχουν λεπτομέρειες ερμηνείας σχετικά με την εκπλήρωση των προφητειών, ή άλλα στοιχεία ήσσοнос σημασίας, για τα οποία κάποιοι από εμάς μπορεί να έχουν καταλήξει σε διαφορετικά συμπεράσματα• αλλά δεν υπάρχει καμία βιβλική αυθεντία που να απαιτεί τέτοια θέματα ως δοκιμασία για χριστιανική κοινωνία.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Κοιτάζοντας πίσω στην ιστορία της Εποχής του Ευαγγελίου, γίνεται φανερό ότι πολλές αιρέσεις μεταξύ των αγίων έχουν προκληθεί από την αντιβιβλική προσπάθεια ορισμένων ηγετών να «επιβάλουν» στην εκκλησία κάποιο σχέδιο οργάνωσης που δεν ενέκρινε ο Λόγος του Θεού. Μια προσεκτική ανάγνωση της ιστορίας της Καινής Διαθήκης σχετικά με την οργάνωση της Πρώιμης Εκκλησίας αποκαλύπτει αυτό το πιο σημαντικό γεγονός: ότι κάθε εκκλησία των μαθητών του Κυρίου εκείνη την εποχή ήταν εντελώς ανεξάρτητη από κάθε

άλλη εκκλησία• και ότι δεν υπήρχε κεντρική οργάνωση, ομάδα ή επιτροπή στην οποία υποτίθεται ότι αυτές οι ανεξάρτητες εκκλησίες έπρεπε να θεωρούν ως έδρα τους με οποιαδήποτε έννοια της λέξης.

Ακόμη και μεταξύ των ίδιων των αποστόλων δεν αναγνωρίστηκε καμία κεντρική εξουσία. Επι παραδείγματι, ο Απόστολος Παύλος, μετά τη μεταστροφή του, ανέβηκε στη διακονία χωρίς να επικοινωνήσει με τους άλλους αποστόλους σχετικά με τις δραστηριότητές του. Λέει, «Δεν συνεβουλεύθην σάρκα και αίμα, ουδέ ανέβην εις Ιεροσόλυμα προς τους προ εμού αποστόλους». Αργότερα μίλησε με τον Πέτρο, «Άλλον δε των αποστόλων δεν είδον, ειμή Ιάκωβον.» (Γαλ. 1:16-19) Καθώς ο Παύλος έβγαινε για να κηρύξει, ήταν «προσωπικώς αγνοούμενος εις τας εκκλησίας της Ιουδαίας τας εν Χριστώ· ήκουον δε μόνον ότι ο ποτέ διώκων ημάς, τώρα κηρύττει την πίστιν, την οποίαν ποτέ κατεπολέμει,» — εδ. 22-24

Αν και η Πρώτη Εκκλησία δεν είχε κεντρική οργάνωση και κεφάλι εκτός από τον αόρατο Χριστό, ωστόσο η οργάνωση των διάφορων ανεξάρτητων εκκλησιών των αγίων εκεί πίσω ήταν τόσο αποτελεσματική όσο και απλή—οι διάφοροι υπηρέτες εκλέγονταν σύμφωνα με τον τρόπο ψηφοφορίας της Αγίας Γραφής μέσω της χειροτονίας . — Βλέπε Πράξεις 14:23

Πεποιθήσθι μας ότι η αληθινή χριστιανική ενότητα μπορεί να επιτευχθεί μόνο όπου επικρατεί αυτή η απλή αποστολική μέθοδος. Σε αρμονία με αυτή την πεποίθηση, επιθυμούμε να γίνει γνωστό ότι η σταθερή πολιτική αυτού του περιοδικού βασίζεται σε αυτή τη βιβλική βάση. Ας αναγνωρίσουμε μόνο τον Χριστό ως την Κεφαλή μας, πράγμα που σημαίνει ότι καμία οργάνωση, ομάδα ή επιτροπή, εκτός της δικής σας εκκλησίας, δεν πρέπει να αναγνωρίζεται ότι έχει εξουσία

ή ότι είναι το «αρχηγείο» της εκκλησίας σας.

Αναζητώντας πνευματική συναναστροφή με άλλους «όμοιας πολύτιμης πίστης» δεν είναι ο σκοπός μας να εξακριβώσουμε με ποιους μπορεί να συνεργάζονται στο έργο της διακονίας. Αντίθετα, είμαστε στην ευχάριστη θέση να δεχθούμε στην κοινωνία μας όλους τους πιστούς στο μεγάλο σχέδιο του Θεού που επιθυμούν να υψώσουν τον σταυρό του Χριστού και αναγνωρίζουν μόνο τον Ιησού ως Κεφαλή τους.

Πιστεύουμε ότι όταν ο Ιησούς προσευχήθηκε για ενότητα μεταξύ των αδελφών του, προσευχήθηκε για την ενότητα του πνεύματος που θα έπρεπε να υπάρχει σε κάθε τοπική εκκλησία των αγίων. Δεν προσευχόταν για μια πολύπλοκη, ορατή, ανθρώπινα επινοημένη οργάνωση που θα έλεγχε κεντρικά όλες τις τοπικές εκκλησίες σε θέματα πίστης και έργου. Δεν υπάρχει πουθενά ένδειξη στην Καινή Διαθήκη ότι ο Θεός αναμένει από τις διάφορες εκκλησίες του λαού του να ενωθούν στην αποκλειστική υποστήριξη κάποιας κεντρικής επιτροπής ή οργάνωσης.

Αντίθετα, οι Γραφές καθιστούν σαφές ότι όσοι επιμένουν στην αναγνώριση της εξωτερικής επιρροής στην εκκλησία είναι ένοχοι ότι γεννούν το πνεύμα της «σαρκικότητας». Αν ήταν ένα σαρκικό πνεύμα που ώθησε κάποιους στην Πρώτη Εκκλησία να πουν, «Είμαι του Παύλου» ή «Εγώ είμαι του Απόλλωνα», σίγουρα τότε εξακολουθεί να είναι το πνεύμα της σαρκικότητας για οποιονδήποτε να πει, είτε με λόγια είτε με παράδειγμα, ότι δεν μπορεί να συναναστραφεί ή να αναγνωρίσει οποιονδήποτε αφιερωμένο Χριστιανό που δεν συνδέεται με μια συγκεκριμένη ομάδα ή οργάνωση και που δεν είναι δεσμευμένος μαζί του από ένα συγκεκριμένο σύστημα ιδιωτικών ερμηνειών που δημιούργησε αντιβιβλικά η δική του εκκλησία ως δοκιμασία για κοινωνία μετ' αυτών. — Α' Κορ. 3:1-6

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ, ΟΧΙ ΔΟΥΛΕΙΑ

Εκθέτοντας το παραπάνω περίγραμμα αυτού που πιστεύουμε ότι είναι η αληθινή βάση της χριστιανικής συναναστροφής, η οποία μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την πλήρη αναγνώριση του Χριστού, ως Κεφαλής, και με την υποστήριξη ανά πάσα στιγμή των κυριαρχικών δικαιωμάτων των τοπικών εκκλησιών, δεν επιθυμούμε να θεωρηθούμε ως αντίθετοι σε κανέναν βαθμό με την εγκάρδια συνεργασία με οποιονδήποτε από τους διάφορους οργανισμούς χριστιανικής υπηρεσίας για τη διάδοση της Αλήθειας που δραστηριοποιούνται βιβλικά σε αυτό πεδίο..

Αντίθετα, επιδιώκουμε να τονίσουμε το γεγονός ότι, ως οργανισμός παροχής υπηρεσιών, πιστεύουμε ότι είναι αντιβιβλικό και σαρκικό το να είμαστε τόσο αφοσιωμένοι σε μια ένωση με οποιαδήποτε μεμονωμένη ομάδα ή επιρροή ώστε οποιοσδήποτε θα εμποδιζόταν από το να αναγνωρίσει και να βοηθήσει το καλό έργο που επιτελείται που επιτεύχθηκε από άλλους αδελφούς που πιστεύουν αυτές τις ίδιες αλήθειες.

Αναγνωρίζουμε πλήρως ότι για να επιτύχουμε μια αποτελεσματική γενική παρουσίαση του μηνύματος του Ευαγγελίου, το οποίο απαιτεί συνεργατική υπηρεσία μεταξύ όλων των αδελφών, κανένας δεν μπορεί να απομονωθεί πλήρως από τους αδελφούς του σε άλλα μέρη του πεδίου. Για παράδειγμα, θα ήταν πολύ αναποτελεσματικό και δαπανηρό για κάθε τοπική εκκλησία να δημοσιεύσει τη δική της βιβλιογραφία για τη διάδοση της Αλήθειας. Είναι πολύ φθηνότερο να το ετοιμάσεις και να το στείλεις από κάποιο κεντρικό σημείο. Αλλά ισχυριζόμαστε επίσης ότι θα ήταν πολύ άσοφο -καθώς και αντιβιβλικό— να επιμείνουμε να δοθεί μόνο σε μια συγκεκριμένη επιτροπή ή οργανισμό το αποκλειστικό δικαίωμα δημοσίευσης και έτσι να γίνει το

ένα «και μοναδικό» κανάλι.

Η πολιτική μας είναι να παραχωρήσουμε σε κάθε άτομο σε οποιαδήποτε εκκλησία πλήρη ελευθερία ως προς τη βιβλιογραφία Αλήθειας που μπορεί να επιθυμεί να χρησιμοποιήσει στο έργο του στη διακονία και να τον αφήσουμε να συνεργάζεται ελεύθερα με οποιονδήποτε από τους διάφορους οργανισμούς υπηρεσιών που μπορεί να κάνει γενικό έργο δημοσίευσης της διάδοσης της Αλήθειας. Το ενδιαφέρον και οι προσευχές των εκδοτών «Της Αυγής» εκφράζονται για λογαριασμό όλων των απανταχού αγίων που με οποιονδήποτε τρόπο προσπαθούν να υψώσουν τον σταυρό του Χριστού και να κάνουν γνωστά τα χαρμόσινα νέα της βασιλείας.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, αυτό το περιοδικό υποστηρίζει ότι η μόνη εκκλησιαστική οργάνωση που ο Θεός αναγνωρίζει ότι έχει ειδικό δικαίωμα στην περιοχή της είναι η τοπική εκκλησία. Η Καινή Διαθήκη αποκαλύπτει ότι μόνο αυτές οι οργανώσεις αναγνωρίστηκαν στην εποχή των Αποστολών, και μόνο αυτές τιμούνται στην Αγία Γραφή καθώς αποκαλούνται «εκκλησία του Θεού». —Α' Κορ. 1:2

Ως εκ τούτου, οι οργανισμοί παροχής υπηρεσιών πρέπει να αναγνωρίζονται ως, το πολύ, απλοί βοηθοί—επιχειρηματικοί στόχοι, μέσω των οποίων θα καταστεί δυνατή μια πιο οικονομική, αποτελεσματική και γενική διάδοση του Ευαγγελίου. Αλλά δεν υπάρχει βιβλική αρχή που να εγκρίνει τη σκέψη ότι οποιοσδήποτε τέτοιος οργανισμός πρέπει να θεωρείται αποκλειστικός διάυλος υπηρεσίας της εκκλησίας.

Πιστεύουμε ότι ο Απόστολος Παύλος εξέφρασε την ορθή χριστιανική αρχή σχετικά με τη συνεργατική υπηρεσία όταν είπε για μια οικογένεια στην Κόρινθο που

είχε δραστηριοποιηθεί στην υπηρεσία της προς τους αδελφούς: «Πάντα τα έργα υμών ας γίνονται εν αγάπη. Σας παρακαλώ δε, αδελφοί· εξεύρετε την οικίαν του Στεφανά, ότι είναι αρχή της Αχαΐας και αφιέρωσαν εαυτούς εις την διακονίαν των αγίων· να υποτάσσησθε και σεις εις τους τοιούτους και εις πάντα τον συνεργούντα και κοπιώντα.» — Α' Κορ. 16:14-16

Υπάρχουν τόσα πολλά που πρέπει να γίνουν όσον αφορά την υπηρεσία των αδελφών και τη γνωστοποίηση των χαρμόσυνων νέων στους άλλους, ώστε δεν φαίνεται να υπάρχει ανάγκη για ανταγωνισμό μεταξύ του λαού του Θεού, και έτσι επιθυμούμε να ενθαρρύνουμε και να συνεργαστούμε με όλους όσους, όπως δηλώνει ο Απόστολος, «Αφοσιώθηκαν στην υπηρεσία υπέρ των αγίων».

ΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΟΛΟΙ ΓΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Προσπαθήσαμε εδώ να παρουσιάσουμε εν συντομία αυτό που κατανοούμε ότι είναι η βιβλική βάση για χριστιανική ενότητα και πιστεύουμε ότι πάνω σε αυτή τη βάση είναι οργανωμένες πολλές από τις εκκλησίες του λαού του Θεού. Πάνω σε αυτήν την ίδια βάση σας απευθύνουμε την πρόσκληση να συνεργαστείτε και να υποστηρίξετε αυτήν και όλες τις παρόμοιες προσπάθειες για τη διάδοση των χαρμόσυνων νέων της επερχόμενης βασιλείας «εωσού είναι ημέρα.» — Κάτα Ιωάννην 9:4

Ενώ είναι αλήθεια ότι μεμονωμένοι Χριστιανοί σε όλη την εποχή ενώθηκαν με τον Χριστό, και, συνεπώς, ενώθηκαν εν πνεύματι μεταξύ τους, ανεξάρτητα από το θρησκευτικό περιβάλλον τους, όμως μπορεί να είναι ότι σε απάντηση της εμπνευσμένης προσευχής του Ιησού, ο Επουράνιος Πατέρας θα επιτρέψει τώρα σε όλους τους αγίους του ως εκκλησία, πριν τελικά συγκεντρωθούν στον οίκο του, για να είναι νικητές στο θέμα της ενότητας

καθώς και από κάθε άλλη άποψη. Αλλά ανεξάρτητα από τον βαθμό στον οποίο αυτή η αληθινή βάση της ενότητας και της κοινωνίας έχει ακόμη να αναγνωριστεί από τις διάφορες τοπικές εκκλησίες των αγίων, αισθανόμαστε βέβαιοι ότι είναι καθήκον μας να εργαστούμε προς τον σκοπό ενός τέτοιου ιδανικού, για το οποίο προσευχήθηκε ο Χριστός, και όχι να καλλιεργηθεί το σαρκικό πνεύμα του διχασμού.

Κατά τη διάρκεια του «θερισμού», χιλιάδες άνθρωποι του Κυρίου έλαβαν γνώση της Αλήθειας και βγήκαν από την κατάσταση δουλείας. Αλλά για να μπορέσει κάθε μεμονωμένος άγιος στις τελευταίες ημέρες της εποχής να αναγνωρίσει πλήρως την αναγκαιότητα της ενότητας και της εξαρτήσεως από τον Χριστό ως τη μοναδική Κεφαλή του, ήταν απαραίτητο η εκκλησία να υποβληθεί στις πύρινες δοκιμασίες που της επιτέθηκαν.

Ωστόσο, εάν μέσα από αυτές τις εμπειρίες δεν μάθαμε τίποτα περισσότερο από το ότι ο Χριστός είναι η κεφαλή μας και ότι κανένα ανθρώπινο όργανο, είτε μεμονωμένος Χριστιανός είτε οργανισμός, δεν θα έπρεπε να αναγνωρίστηκε με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει εξουσία πάνω στην εκκλησία, δεν άξιζαν τον κόπο όλες οι δοκιμές μας;

Ζητούμε θερμά για τις προσευχές σας για την πνευματική επιτυχία αυτού του έντυπου, ώστε οι σελίδες του να είναι πάντα προς τιμήν του, ώστε κάθε επόμενο τεύχος να έχει ως αποτέλεσμα πλούσιες πνευματικές ευλογίες για όλους όσοι το διαβάζουν, και ότι η επιρροή του στη Χριστιανική ενότητα, κοινωνία και υπηρεσία θα μπορούσε να επεκταθεί προς ευλογία πολλών περισσότερων από εκείνων που στην πραγματικότητα γίνονται συνδρομητές και υλικοί υποστηρικτές στην προώθηση αυτού του έργου. ■